

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 24 d'abril de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La societat W. SA va presentar davant de l'Hble. Batllia, demanda a tramitar pel procediment ordinari, contra el Sr. S.M.M., en reclamació de la quantitat de 28.487,97 € més els interessos legals a comptar de la data de contesta a la demanda, en concepte d'indemnització pels danys i perjudicis soferts pel seu assegurat, el Sr. J.A.S., a conseqüència de l'incendi que es va produir el dia 12 d'octubre del 2001.

II.- El Sr. S.M.M. va formular la qüestió prejudicial penal la qual fou resolta per Aute de data 18 de desembre del 2002, en el sentit de no donar-hi lloc; va també plantejar l'excepció de litisconsorci passiu necessari en considerar que resultava imprescindible la inclusió en el litigi de la societat D. representada pel Sr. J.V.M., propietari del lloc on es va produir el sinistre, la qual fou desestimada per Aute del dia 25 de febrer del 2005. Sobre el fons el defenent es va oposar a les pretensions de l'agent, contestant que si l'origen de l'incendi és efectivament el vehicle propietat del Sr. S.M.M., això ni és ni suposa l'acceptació d'una responsabilitat en el mateix, doncs el Sr. S.M.M. sempre ha actuat amb total correcció, tant pel que fa al

manteniment i cura del vehicle, com pel que respecta al moment en que es produeix el sinistre; que en cas de ser el Sr. S.M.M. responsable, ho és sobre el material danyat, i no sobre aquell incorrectament adquirit, i també ho és en la mesura del cost de neteja, i de les poques peces que no es poguessin aprofitar, doncs l'adversa pretén injustament cobrar un cablejat que era perfectament aprofitable o pretén recuperar el valor de compra d'un material de fabricació casera.

III.- Per sentència de data 5 de setembre del 2007, l'Hble. Tribunal de Batlles, secció civil, estimant la demanda de l'agent, va condemnar al Sr. S.M.M. a satisfer a la societat W. SA, la quantitat de 28.487,97 €, més els interessos legals meritats a comptar del 22 de setembre del 2004, sense fer especial imposició de costes. Contra aquesta resolució el Sr. S.M.M. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre considera que la responsabilitat no recau únicament en el Sr. S.M.M., sinó que hauria d'ésser compartida amb la propietat de l'immoble; que a més a més, s'ha produït un enriquiment injust per part dels músics que han tingut el material danyat, per quan: el material adquirit no és idèntic que el material danyat, hi ha material que es podia aprofitar i de fet es va aprofitar, els altaveus eren de fabricació casolana, una factura és un document de favor, el tipus de guitarres indemnitzades no s'adequa a la realitat de les sinistrades, no s'ha tingut en compte la depreciació del material.

II.- És pacífic que el dia 11 d'octubre del 2001 mentre que el Sr. S.M.M. intentava posar en marxa el seu vehicle de marca Peugeot 205, aparcant en un box de l'edifici D., arrendat pel mateix, el motor del vehicle va prendre foc, ocasionant un incendi que no va poder apagar el Sr. S.M.M., i que va produir nombrosos danys a l'immoble, a altres vehicles o a materials dipositats en

altres boxes. La responsabilitat del Sr. S.M.M. en el sinistre ja fou establerta per sentències d'aquesta Sala (26 d'octubre del 2006, 30 de març del 2007) i no està negada pel recurrent. La problemàtica que s'ha de resoldre és la de determinar si el Sr. S.M.M. fou l'únic responsable del sinistre, o si s'ha de compartir la seva responsabilitat amb la propietat de l'immoble on es va produir l'incendi, tal com ho pretén el recurrent. El Sr. S.M.M. basa la seva argumentació sobre l'informe elaborat pel Departament de Seguretat Industrial del MI Govern que comenta que es preocupant trobar en els boxes materials combustibles, com olis, carburants i gasos líquuats del petroli, acetilè, oxigen i tota una quantitat de productes que no estan declarats ni permisos en una activitat d'aparcament de vehicles, i conclou que la propietat de l'edifici ha de tenir la potestat i sobretot l'obligació de conèixer quines són les activitats que es realitzen dintre de la seva propietat i ha de negar o prohibir aquelles que no es subjectin al contracte de lloguer o que suposin un risc addicional i que siguin contemplats en la legislació vigent com no realitzables en locals d'aquest tipus.

III.- L'article 120 del Reglament de seguretat contra incendi en els locals públics prohibeix a l'interior de l'aparcament, emmagatzemar matèries combustibles o inflamables; la carrega dels dipòsits de carburants dels vehicles; fumar o fer focs. Ara bé, cada local de l'aparcament de l'edifici D. està tancat amb paret de toxana, i amb porta de ferro amb pany i claus, per tant el propietari no té cap possibilitat de comprovar el contingut de cada box i si el reglament està respectat, ja que en virtut del contracte d'arrendament, cada local arrendat esdevé part del domicili del arrendatari que en és l'únic responsable. Per aquesta raó, l'article 9 del contracte d'arrendament del box, estipula que la propietat no es fa responsable dels vehicles ni dels articles dipositats en els locals arrendats. La responsabilitat derivada de l'article 120 del reglament de seguretat, no és una responsabilitat contractual sinó delictual, doncs suposa una falta personal. Per consegüent, si ha existit en uns locals materials combustibles, com olis, carburants i gasos líquuats del petrol, acetilè, oxigen, així com ho ha constatat l'informe del Departament de Seguretat Industrial, la culpa incumbeix a l'arrendatari del

corresponen local que ha de respectar la legislació vigent, atès que l'arrendador no té cap dret per introduir-se en un box tancat i verificar els materials que estan dipositats per l'arrendador en el mateix. En conseqüència no es pot considerar en cap manera que la pròpia responsabilitat del Sr. S.M.M. pugui ésser compartida amb un eventual responsabilitat de la propietat de l'edifici.

IV.- Respecte als danys reclamats per l'actora, si que s'ha d'estimar el recurs pels motius següents. La companyia W. SA va rescabalar al seu assegurat, el Sr. J.A.S., la quantitat de 28.487,97 € corresponent a diferents instruments de musica i aparells de so, els quals resultaren malmesos a conseqüència del incendi. Resulta de l'informe del propi perit de la companyia W. SA, que la valoració dels danys ascendeix a la quantitat de 4.158.040 ptes corresponent a el valor real i no de reposició del material danyat, amb la indicació que: "se producirá salvamento con todo el material, ya que el mismo es recuperable a nivel amateur no profesional. El mismo se procederá a evaluar por diversas empresas que es dedican a la adquisición de material dañado en siniestros". Per tant, no pot avui la companyia W. SA reclamar el pagament de 28.487,97 €, que supera l'import dels danys calculat a la suma de 24.991,22 € pel seu propi perit, i això, sense tenir en compte el valor de recuperació. Si es considera que la companyia W. SA va recuperar l'import de 2.464,15 € corresponent al valor del material tal com es trobava després de l'accident, la mateixa només podria demanar només la quantitat de 22.527,07 €. Dit això, s'ha de posar de relleu, d'una banda: que el material malmès, no va cremar sinó que els danys han estat causats pel fum i les cendres, i d'altra banda que la companyia W. SA no justifica que l'import de recuperació del material danyat, hagi estat només de 2.464,15 €. Per tant si es considera que els danys no van ésser molts greus, únicament causats pel fum i les cendres, i que segons el propi perit de la companyia W. SA, tot el material danyat era recuperable a nivell amateur, s'ha de fixar el perjudici a uns 50% del valor real del material malmès, ço que correspon a la quantitat de 12.495,61 €.

V.- L'estimació encara que sigui parcial del recurs determina no fer especial imposició de costes d'ambdues instàncies.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar en part el recurs del Sr. S.M.M.,

Reformar la sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles de data 5 de setembre del 2007 en el sentit de condemnar al Sr. S.M.M. a satisfer a la societat W. SA, la quantitat de 12.495,61 € amb els interessos legals meritats a comptar del 22 de setembre del 2004; sense fer especial condemna en costes d'ambdues instàncies.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-